

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 grudnia 1966 r.

Nr 54*)

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 322 — z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu miejskiego w miastach nie stanowiących powiatów 601
- 323 — z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie ćwiczeń wojskowych doraźnych 602
- 324 — z dnia 6 grudnia 1966 r. w sprawie zakresu, zasad i trybu dokonywania przez organy administracji jakości i miar w zakładach produkcyjnych kontroli jakości wyrobów 603
- 325 — z dnia 13 grudnia 1966 r. w sprawie funduszu nowych uruchomień 606

ROZPORZĄDZENIA:

- 326 — Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport oraz o charakterze antyimportowym 607
- 327 — Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych z tytułu świadczeń wykonywanych za pośrednictwem rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu 610
- 328 — Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ruchu na drogach publicznych 614
- 329 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1966 r. w sprawie przedłużenia okresu ustanowienia biegłych sądowych 614
- 330 — Ministra Żeglugi z dnia 16 grudnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników izb morskich 614

322

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1966 r.

w sprawie utworzenia funduszu miejskiego w miastach nie stanowiących powiatów.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu wzmocnienia rozwoju gospodarczego miast nie stanowiących powiatów tworzy się fundusz miejski.

2. Fundusz miejski może być utworzony w miastach nie stanowiących powiatów, liczących poniżej 10 tys. mieszkańców.

3. Powołanie funduszu miejskiego następuje w drodze uchwały rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu.

4. Upoważnia się prezydya wojewódzkich rad narodowych do objęcia, za zgodą Ministra Finansów, przepisami niniejszego rozporządzenia osiedli o charakterze miejskim oraz miast nie stanowiących powiatów, liczących od 10 do 20 tys. mieszkańców, w których warunki miejscowe uzasadniają potrzebę powołania funduszu miejskiego.

§ 2. 1. Dochodami funduszu miejskiego są:

1) wpływy podatku od lokali, będące dotychczas dochodami budżetowymi,

2) 10% dochodów powiatowych rad narodowych z dopłat do cen napojów alkoholowych,

3) wpłaty pobierane na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 73, z 1962 r. Nr 32, poz. 152 i z 1965 r. Nr 46, poz. 288) od właścicieli lub użytkowników, posiadaczy albo dzierżawców indywidualnych gospodarstw rolnych, działek przyzagrodowych lub gruntów rolnych położonych na terenie miasta nie stanowiącego powiatu oraz rolniczych spółdzielni produkcyjnych,

4) wpłaty podatku obrotowego i dochodowego od nowo założonych drobnych zakładów rzemieślniczych w ciągu trzech lat po zakończeniu okresu zwolnienia od tych podatków, przewidzianego w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 marca 1964 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo zakładanych drobnych zakładów rzemieślniczych (Dz. U. z 1964 r. Nr 13, poz. 78 i z 1965 r. Nr 52, poz. 321),

5) wpływy z opłaty uzdrowiskowej.

*) Ostatni w 1966 r.

2. Dochodami funduszu miejskiego mogą być oprócz wymienionych w ust. 1 także inne wpłaty i świadczenia, a w szczególności:

- 1) wpłaty z funduszków społecznych,
- 2) wpływy z dobrowolnych wpłat ludności,
- 3) wpływy z funduszu gromadzkiego okolicznych gromad, przeznaczone na rozwój urzędów miejskich służących równocześnie potrzebom mieszkańców tych gromad,
- 4) dotacje z funduszków zakładowych przedsiębiorstw państwowych udzielane zgodnie z wytycznymi Centralnej Rady Związków Zawodowych w sprawie gospodarowania funduszem zakładowym oraz dotacje z czystej nadwyżki organizacji spółdzielczych.

§ 3. 1. Środki funduszu miejskiego przeznacza się:

- 1) na budowę, remont, wyposażenie i konserwację:
 - a) urzędów komunalnych, socjalnych i kulturalnych,
 - b) obiektów i urzędów związanych z rozwojem kultury fizycznej, turystyki i wypoczynku,
- 2) na pomoc w realizacji czynów społecznych, podejmowanych przez miejscową ludność,
- 3) na remont i wyposażenie:
 - a) państwowych zakładów usługowych,
 - b) państwowych drobnych zakładów produkcyjnych wykorzystujących głównie miejscowe surowce.

2. W uzasadnionych wypadkach środki funduszu miejskiego mogą być wykorzystane również na budowę obiektów wymienionych w ust. 1 pkt 3.

3. Ze środków funduszu miejskiego mogą być przekazywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej udziały w kosztach realizacji wspólnych inwestycji o charakterze socjalnym, kulturalnym i komunalnym.

4. Wpływy, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 4, mogą być przeznaczone wyłącznie na inwestycje socjalne lub komunalne, związane bezpośrednio z interesem załogi przedsiębiorstwa państwowego lub organizacji spółdzielczej przyznających dotacje.

§ 4. Upoważnia się Ministra Finansów do przeznaczania na dochody funduszu miejskiego wpłat do budżetu od zakładów produkcyjnych i usługowych, utworzonych ze środków, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, na okres trzech lat od chwili ich uruchomienia.

§ 5. Zadania o charakterze inwestycyjnym, podejmowane na podstawie przepisów § 3, mogą być realizowane:

- 1) po włączeniu do planu inwestycyjnego właściwej rady narodowej — w tych wypadkach, kiedy inwestycje wy-

magają wykonawstwa systemem zleceń i zaopatrzenia materiałowego podlegającego rozdziałowi,

- 2) poza planem inwestycyjnym — w odniesieniu do inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym i nie korzystających z zaopatrzenia materiałowego podlegającego rozdziałowi, a także w odniesieniu do inwestycji szybko rentujących się i innych drobnych, dopuszczonych do realizacji poza planem na podstawie odrębnych przepisów wydanych na podstawie § 56 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318).

§ 6. 1. Wysokość środków funduszu miejskiego przeznaczonych na cele określone w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. b) nie powinna być niższa od wpływów uzyskanych z opłaty uzdrowskiej.

2. Środki funduszu miejskiego przeznaczone na realizację czynów społecznych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, nie mogą być traktowane jako środki własne ludności w rozumieniu przepisów o czynach społecznych.

§ 7. 1. Rada narodowa miasta nie stanowiącego powiatu (osiedla) uchwała plan funduszu miejskiego równocześnie z budżetem, określając jego dochody i wydatki.

2. Środkami funduszu miejskiego dysponuje prezydium rady narodowej zgodnie z przeznaczeniem określonym przez radę narodową.

3. Rada narodowa miasta nie stanowiącego powiatu (osiedla) i jej komisje sprawują kontrolę nad realizacją dochodów i wydatków funduszu miejskiego.

§ 8. 1. Środki funduszu miejskiego są akumulowane poza budżetem na specjalnym rachunku bankowym.

2. Środki funduszu miejskiego nie wydatkowane w ciągu roku przechodzą na rok następny.

3. Rachunkowość funduszu miejskiego prowadzona jest na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości budżetowej.

§ 9. Nadzór nad gospodarką funduszu miejskiego sprawuje prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz prezdyjom wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

323

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1966 r.

w sprawie ćwiczeń wojskowych doraźnych.

Na podstawie art. 76 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ćwiczenia wojskowe doraźne polegają na odbywaniu przez żołnierzy rezerwy:

- 1) jednodziennych zajęć szkoleniowych, trwających do 4 godzin, organizowanych w czasie wolnym od pracy,

oraz trwających do 12 godzin, organizowanych w dniach ustawowo wolnych od pracy,

- 2) kilkudniowych ćwiczeń, trwających jednorazowo nie dłużej niż 5 dni.

2. Na ćwiczenia wojskowe doraźne mogą być powoływani również żołnierze rezerwy, którzy odbywali już w danym roku ćwiczenia wojskowe zwyczajne.